

Avizul Comitetului Economic și Social European privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — O nouă strategie a UE pentru păduri și sectorul forestier

[COM(2013) 659 final]

(2014/C 451/21)

Raportor: **dl Seppo KALLIO**

Coraportor: **dl Brendan BURNS**

La 20 septembrie 2013, în conformitate cu articolul 304 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — O nouă strategie a UE pentru păduri și sectorul forestier

COM(2013) 659 final.

Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 19 iunie 2014.

În cea de-a 500-a sesiune plenară, care a avut loc la 9 și 10 iulie 2014 (ședința din 10 iulie), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 111 voturi pentru și 5 abțineri.

1. Concluzii și recomandări

1.1 CESE salută noua strategie a UE pentru păduri și sectorul forestier (SPUE) și cele două documente de lucru ale serviciilor Comisiei aferente ei. Pe fundalul creșterii presiunilor și amenințărilor cu care se confruntă pădurile, precum și al multor politici sectoriale ale UE și norme aferente acestora care afectează silvicultura și pădurile, noua strategie este deosebit de necesară. Ca atare, CESE îndeamnă atât Comisia, cât și statele membre, să asigure o implementare reală și eficientă a strategiei.

1.2 În acest context, Comitetul reamintește Comisiei că Tratatul privind funcționarea UE nu face nicio referire la o politică forestieră comună a UE și că statele membre ar trebui să păstreze controlul asupra politicilor forestiere.

1.3 Comitetul sprijină abordarea de ansamblu și echilibrată din perspectiva celor trei piloni ai durabilității (economic, de mediu și social) evidențiată de cele trei capitole mari ale Strategiei UE pentru păduri, defalcate în opt priorități, în total. CESE consideră că orientările strategice oferite pentru fiecare prioritate ar trebui folosite pentru a asigura o punere rapidă în aplicare a strategiei.

1.4 Având în vedere importanța pădurilor pentru dezvoltarea zonelor rurale și în vederea realizării obiectivelor stabilite în cadrul strategiei, CESE solicită ca programele de dezvoltare rurală să includă măsuri legate de păduri, precum și ca aceste măsuri să fie promovate, pentru a se asigura o utilizare sporită a fondurilor disponibile.

1.5 Ca răspuns la nevoile în creștere ale forței de muncă din cauza nivelului tot mai ridicat de mecanizare din cadrul lanțului valoric forestier și la provocările unei clime și ale unui mediu în schimbare, CESE subliniază necesitatea de a se promova educația, formarea și transferul de cunoștințe la toate nivelurile sectorului. În acest context, Comitetul face apel și la Comisie și la statele membre să stimuleze cercetarea cu privire la îmbunătățirea potențialului de ocupare a forței de muncă și a condițiilor de lucru din sectorul forestier.

1.6 CESE consideră că discuția privind criteriile de gestionare durabilă a pădurilor, indiferent de utilizarea finală a lemnului, ar trebui să se bazeze pe criteriile și indicatorii larg acceptați și recunoscuți care au fost formulați în procesul FOREST EUROPE ⁽¹⁾, luând totodată în considerare caracteristicile specifice, sistemele și legislația în domeniul forestier ale statelor membre.

1.7 În ceea ce privește principiile pentru ierarhizarea priorităților în ceea ce privește utilizările lemnului, Comitetul refuză orice normă obligatorie din punct de vedere juridic și sprijină o abordare bazată pe o piață deschisă și libertatea participanților la piață.

1.8 Pentru a face față provocărilor pe care le aduc schimbările climatice, CESE încurajează statele membre să coopereze transfrontalier și susține apelurile în direcția sporirii adaptabilității și a rezistenței pădurilor din UE, inclusiv din perspectiva preîntâmpinării incendiilor și a altor soluții de adaptare menite să asigure protecția împotriva pericolelor naturale. Pentru a fi adecvate, eforturile ar trebui să se concentreze asupra rezistenței și a multifuncționalității pădurilor.

1.9 CESE susține folosirea planurilor de gestionare a pădurilor, însă subliniază faptul că acestea ar trebui, și în continuare, utilizate pe bază voluntară și separate clar de planurile de gestionare Natura 2000, pentru a se evita costurile inutile și birocrăția.

1.10 O bază de cunoștințe îmbunătățită reprezintă cheia pentru înțelegerea multitudinii de provocări cu care se confruntă sectorul forestier. Ca atare, CESE consideră necesar să se facă eforturi în vederea armonizării datelor și a creșterii eficienței schimbului de informații și a transparenței acestora, respectând totodată drepturile de proprietate.

1.11 CESE sprijină promovarea lemnului și a altor materiale forestiere, cum ar fi pluta, ca materii prime de sursă indigenă, durabile, regenerabile, fără impact asupra climei și a mediului, și este convins că sectorul forestier trebuie să joace un rol esențial în succesul unei viitoare bioeconomii.

1.12 În vederea stimulării competitivității sectorului forestier, CESE subliniază importanța unei utilizări optime a oportunităților de finanțare existente și viitoare pentru a sprijini cercetarea și inovarea și evidențiază rolul unor inițiative precum parteneriatul european pentru inovare (PEI) ⁽²⁾ sau parteneriatul public-privat (PPP) privind bioindustriile ⁽³⁾.

1.13 Având în vedere amplul potențial și varietatea beneficiilor rezultate din utilizarea biomasei lemnoase pentru o economie verde, CESE încurajează Comisia și statele membre să caute activ modalități de promovare a gestionării active a pădurilor și a utilizării îmbunătățite a lemnului în contextul urmăririi obiectivelor pentru 2020 ⁽⁴⁾, recunoscând totodată limitele durabilității.

1.14 Comitetul face apel la Comisie și la statele membre să sporească eforturile de evaluare a serviciilor pentru ecosistem și să promoveze o piață pentru acestea. Statele membre ar trebui să creeze mecanisme coordonate de compensare ca reacție la actualele disfuncționalități ale pieței.

1.15 Va fi nevoie de o coordonare și comunicare strânsă cu toate grupurile de interese relevante pentru a dezvolta și monitoriza cu succes strategia UE pentru păduri. CESE subliniază, de aceea, importanța asigurării și sporirii nivelului de participare a părților interesate, ceea ce va necesita consolidarea grupurilor de dialog civile relevante, precum Comitetul consultativ pentru politica în domeniul forestier. Ar trebui avută în vedere și crearea unor grupuri ad-hoc, care să cuprindă reprezentanți ai CESE și CoR.

1.16 CESE îndeamnă Comisia, statele membre ale UE și toți ceilalți actori relevanți să reia negocierile și să ajungă în cele din urmă la un consens cu privire la un acord obligatoriu din punct de vedere juridic privind pădurile în Europa. Împreună cu strategia UE pentru păduri, acordul obligatoriu ar reprezenta un instrument esențial pentru consolidarea sectorului forestier în ansamblul său. Apariția unor definiții și obiective clare pentru o gestionare durabilă a pădurilor la nivel paneuropean ar avea totodată un impact la nivel global.

⁽¹⁾ FOREST EUROPE — Comisia interguvernamentală de negociere pentru un acord obligatoriu din punct de vedere juridic privind pădurile din Europa; a se vedea și <http://www.forestnegotiations.org/>

⁽²⁾ În contextul silviculturii și al pădurilor, sunt relevante următoarele PEI:
PEI „Productivitatea și durabilitatea agriculturii”: http://ec.europa.eu/agriculture/eip/index_en.htm
PEI privind materiile prime: <https://ec.europa.eu/eip/raw-materials/en>
PEI privind apa: <http://ec.europa.eu/environment/water/innovationpartnership/>;

⁽³⁾ A se vedea <http://bridge2020.eu>

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/europe2020/targets/eu-targets/>

1.17 În fine, CESE va urmări și se va implica în toate inițiativele în curs și viitoare bazate pe strategia UE pentru păduri sau pe alte documente aferente, inclusiv pe documente de lucru ale serviciilor Comisiei.

2. Introducere

2.1 Pădurile și alte zone împădurite reprezintă circa 40 % din suprafața de uscat a Europei, importanța lor extraordinară fiind incontestabilă. Există diferențe majore în resursele, structura, gestionarea și utilizarea pădurilor de la o regiune la alta. În general, suprafața împădurită a Europei este în creștere, sporind cu cca 0,4 % pe an în ultimele decenii, în vreme ce situația creșterii suprafețelor este, de asemenea, pozitivă, tăindu-se doar 60 până la 70 % din creșterea anuală. Aproximativ 60 % din terenurile împădurite sunt în proprietate privată, iar restul în proprietate publică.

2.2 În întreaga UE și în special în regiunile cu densitate mare de păduri se pune un accent deosebit pe multifuncționalitate, având în vedere faptul că pădurile servesc unor scopuri sociale și de mediu, nu numai unor scopuri economice. Ele asigură un habitat pentru animale și plante și joacă un rol important în atenuarea schimbărilor climatice și în furnizarea altor servicii de ecosistem, inclusiv vânătoarea, fructele de pădure sau sănătatea umană, recreerea sau turismul. Pădurile sunt importante și din perspectivă socioeconomică, dar acest lucru este adesea subestimat. Sectorul forestier și industriile conexe asigură locuri de muncă pentru mai mult de trei milioane de oameni și sunt esențiale pentru bunăstarea și ocuparea forței de muncă în zonele rurale.

2.3 Silvicultura durabilă nu este o idee nouă. Conceptul de gestionare durabilă a apărut în sectorul forestier acum 300 de ani; de atunci, această abordare a gestionării responsabile a fost dezvoltată constant și s-a extins treptat la toate ramurile economiei. Definiția elementară a gestionării durabile a pădurilor, inclusă în Rezoluția de la Helsinki a Conferinței ministeriale pentru protecția pădurilor în Europa din 1993, a reprezentat o piatră de hotar în acest proces, plasând principiul sustenabilității într-un context global.

2.4 Uniunea Europeană are deja de 15 ani o strategie pentru sectorul forestier. Pe baza unei rezoluții a Parlamentului European ⁽⁵⁾, Comisia Europeană a publicat o comunicare ⁽⁶⁾ prin care s-a pus în practică această orientare politică în 1998.

2.5 La solicitarea Consiliului ⁽⁷⁾, în primăvara lui 2005, Comisia a publicat un raport cu privire la implementarea strategiei privind pădurile ⁽⁸⁾, completat ulterior prin elaborarea unui plan de acțiune al UE în domeniul pădurilor, cu referire la perioada de cinci ani dintre 2007 și 2011 ⁽⁹⁾.

2.6 Evaluarea *ex post* a planului de acțiune (care a folosit ca mijloc de implementare a strategiei pentru sectorul forestier din 1998) a fost întreprinsă în paralel cu Anul internațional al pădurilor din 2011.

2.7 Deși Tratatul privind funcționarea UE nu face nicio referire la o politică forestieră comună a UE, multe politici sectoriale și normele aferente acestora privind, de exemplu, aprovizionarea cu energie sau chestiunile de mediu și climatice au drept consecință dezvoltarea, de facto, a unei politici comune a UE în domeniul forestier. Comisia Europeană și-a publicat comunicarea privind o nouă strategie UE privind pădurile la 20 septembrie 2013, ca replică la provocările tot mai mari și uneori de tip conflictual cu care se confruntă pădurile și sectorul forestier și la necesitatea unei politici mai coerente și mai consecvente.

⁽⁵⁾ JO C 55, 24.2.1997, p. 22.

⁽⁶⁾ COM (1998) 649 final, 18.11.1998.

⁽⁷⁾ Rezoluția Consiliului, JO C 56, 26.2.1999, p. 1 și Concluziile Consiliului privind planul de acțiune UE privind pădurile, a 2662-a ședință a Consiliului Agricultură și Pescuit, 30 și 31 mai 2005.

⁽⁸⁾ COM(2005) 84 final, 10.3.2005.

⁽⁹⁾ COM(2006) 302 final, 15.6.2006.

3. Rezumatul noii strategii privind pădurile

3.1 Documentul principal al Comisiei este însoțit de două documente de lucru suplimentare ale serviciilor Comisiei, mai detaliate, primul concentrându-se asupra procesului, a analizei și a căii de urmat propuse de strategie, iar al doilea oferind o înțelegere detaliată a industriilor forestiere din UE, cum sunt prelucrarea lemnului, mobila, industria de prelucrare și transformare a celulozei și a hârtiei, precum și industria tipografică⁽¹⁰⁾. Având în vedere caracterul și importanța lor complementară, documentele însoțitoare ar trebui să primească atenția cuvenită. CESE ar trebui să monitorizeze și să se implice în toate inițiativele în curs și viitoare bazate pe strategia UE pentru păduri și pe alte documente aferente.

3.2 Comisia a optat să prezinte viitoarele domenii de acțiune ale strategiei în cadrul a trei capitole, subîmpărțite în opt priorități în total.

3.3 „Orientările strategice” oferite pentru fiecare dintre cele opt priorități asigură faptul că strategia chiar respectă, în același timp, cerința de a propune măsuri tangibile și nu numai de a face declarații de intenție cu caracter general.

3.4 Pentru a permite implementarea rapidă a noii strategii pentru păduri, Comisia nu a propus elaborarea unui plan de acțiune separat. În schimb, strategia conține o listă de măsuri specifice menite să realizeze obiectivele ei.

3.5 Noua strategie privind pădurile a fost publicată în urma evaluării finale a strategiei anterioare și nu cu mult timp înaintea următoarei perioade de programare UE și a cadrului financiar multianual 2014-2020.

3.6 Mediul economic și politic din UE s-a modificat drastic de la momentul publicării strategiei anterioare în 1998. Nu în ultimul rând în ceea ce privește angajamentele internaționale, noua strategie este integrată într-un cadru de reglementare complet nou.

3.7 Comisia s-a organizat în așa fel încât publicarea noii strategii pentru păduri să coincidă cu negocierile Comitetului interstatat de negociere FOREST EUROPE în vederea adoptării unui acord obligatoriu din punct de vedere juridic privind pădurile în Europa⁽¹¹⁾. Dacă se va aplica, acest acord ar urma să înlocuiască recomandările actuale și să cuprindă definiții și obiective clare pentru gestionarea durabilă a pădurilor, care să fie adoptate de statele semnatare.

3.8 CESE a sprijinit, prin intermediul unor recomandări, mai multe procese relevante pentru sectorul forestier (a se vedea anexa 1), inclusiv noua strategie pentru păduri, de la momentul începerii elaborării ei⁽¹²⁾. La momentul publicării raportului Comisiei, în 2005, Comitetul a profitat de ocazie pentru a elabora un aviz cuprinzător privind rolul pădurilor și al sectorului forestier într-un mediu în schimbare. Prezentul aviz are parțial rolul de a actualiza avizul anterior al Comitetului în lumina provocărilor viitoare.

4. Observații generale privind noua strategie a UE pentru păduri

4.1 Strategia se bazează pe faptul că Tratatul privind funcționarea UE nu face nicio referire la o politică forestieră comună a UE și, astfel, statele membre și-ar păstra controlul asupra politicilor forestiere. Strategia este totodată holistică, echilibrând aspectele economice, sociale și de mediu ale silviculturii durabile și luând în considerare, pe lângă păduri și sectorul forestier, și industria prelucrătoare.

4.2 Strategia pune accentul pe gestionarea durabilă a pădurilor și pe multifuncționalitate, care produce o gamă de produse și servicii în mod echilibrat și asigură protecția pădurilor. În prezent, se exploatează în UE numai puțin mai mult de 60 % din creșterea anuală a pădurilor; obiectivul strategiei este, de aceea, să promoveze ocuparea forței de muncă și prosperitatea în Europa pe baza sectorului forestier, sporind competitivitatea acestui sector și crescând versatilitatea utilizărilor lemnului în contextul eforturilor de a construi o bioeconomie bazată pe materii prime regenerabile.

⁽¹⁰⁾ SWD(2013) 342 și 343 final, *O imagine de ansamblu a industriilor UE bazate pe sectorul forestier*, 20.9.2013.

⁽¹¹⁾ Pentru textul actual al negocierilor, a se vedea <http://www.forestnegotiations.org/INC/ResINC4/documents>

⁽¹²⁾ Avizul privind strategia în domeniul forestier din 1998, JO C 51, 23.2.2000, p. 97-104; Avizul privind raportul cu privire la punerea în aplicare a strategiei UE în domeniul forestier, JO C 28, 3.2.2006, p. 57-65.

4.3 Noua strategie reprezintă o abordare holistică și o încercare de îmbunătățire a coordonării din silvicultură în UE, promovând implementarea eficientă și efectivă și lucrând în direcția evitării birocrăției inutile și a consolidării performanței pădurilor și ale sectorului forestier în UE.

4.4 Pădurile și industria prelucrătoare bazată pe silvicultură pot aduce o contribuție reală la succesul Strategiei Europa 2020. Cu toate acestea, realizarea acestui deziderat presupune corelarea îndeaproape a strategiei pentru păduri cu îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020, prin promovarea implementării efective și eficiente a celei dintâi în toate domeniile politice relevante.

4.5 Evaluarea celor mai recente date privind punerea în aplicare a măsurilor referitoare la păduri ale statelor membre în cadrul acțiunilor de dezvoltare rurală a dovedit că instrumentele politicii rurale nu au fost suficient exploatate. Pentru a realiza mai bine obiectivele stabilite în strategie, aceasta îndeamnă statele membre să acorde greutatea cuvenită măsurilor din domeniul forestier în programare și implementare. Acest lucru este necesar în special în vederea sporirii mobilizării și a implicării multitudinii de întreprinderi familiale și de păduri aflate în proprietate privată, iar realizarea sa ar putea fi sprijinită prin simplificarea procedurilor și reducerea birocrăției.

4.6 În viitor, intenția este de a sprijini obiectivele strategiei folosind măsurile și instrumentele conținute în pachetul pentru domeniul forestier din cadrul regulamentului privind dezvoltarea rurală⁽¹³⁾.

4.7 Strategia încurajează statele membre să dezvolte, în colaborare cu partenerii sociali, măsuri pentru utilizarea mai bună a potențialului de ocupare a forței de muncă al acestui sector, pentru îmbunătățirea competențelor persoanelor active în acesta și pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă în continuare. Ar trebui desfășurate cercetări noi și țintite cu privire la forța de muncă angajată în pădurile europene, de exemplu în construcția de drumuri, în plantare, întreținerea pădurilor, recoltare, extracție, transport, serviciile de informații și serviciile de mediu. În general, politicile și programele statelor membre ar trebui să contribuie la îmbunătățirea competitivității silviculturii și a întregului sector bazat pe păduri, pentru a genera creștere și locuri de muncă pe termen lung.

4.8 Strategia evidențiază rolul versatil al pădurilor în realizarea obiectivelor privind clima și mediul. Realizarea acestor obiective poate fi sprijinită prin gestionarea și utilizarea activă a pădurilor, care ar urma să aibă ca rezultat o mai bună creștere a acestora și sechestrarea aferentă a dioxidului de carbon, permițând totodată substituirea surselor de energie și a materialelor din surse fosile cu lemn regenerabil.

4.9 Strategia recunoaște că pădurile și ecosistemele lor necesită o protecție specială ca rezultat al schimbărilor climatice și al altor amenințări externe.

4.10 Strategia recunoaște importanța îmbunătățirii informațiilor publice despre păduri și silvicultură și despre lemn ca materie primă regenerabilă. Această abordare ar trebui sprijinită prin campanii specifice ale Comisiei și statelor membre, orientate către sensibilizarea publicului cu privire la rolul pe care îl joacă pădurile pentru societatea noastră și vice versa.

5. Observații specifice

5.1 Strategia subliniază faptul că lemnul reprezintă o materie primă durabilă, regenerabilă, cu impact redus asupra mediului și a climei și cu o varietate amplă de posibile utilizări. Procesele și produsele responsabile față de mediu și eficiente din punctul de vedere al utilizării resurselor și energiei contribuie la competitivitatea sectorului forestier și vor juca, în particular, un rol mai important în bioeconomia UE. Acest lucru va spori cererea și, în consecință, nevoia de mobilizare sporită a lemnului obținut în mod durabil. Se consideră necesar să se reevalueze stocul lemnos potențial, de exemplu prin cartografierea structurilor de proprietate a pădurii, și chestiunea facilitării unei mobilizări sporite a lemnului obținut în mod durabil. Ar trebui elaborate soluții adecvate pentru mobilizarea sporită a lemnului, pe baza consultării întregului lanț valoric forestier.

⁽¹³⁾ A se vedea considerentul 25 din Regulamentul FEADR, R 1305/2013.

5.2 Strategia necesită formularea de către Comisie a unor principii pentru stabilirea priorităților între tipurile de utilizare a lemnului, în colaborare cu statele membre și părțile interesate. Cu toate acestea, introducerea unor norme obligatorii din punct de vedere juridic cu privire la ierarhia utilizărilor biomasei forestiere, care să definească utilizările prioritare ale lemnului, ar fi în mod cert contrare economiei bazate pe o piață deschisă și libertății participanților la piață.

5.3 Așa cum se afirmă în strategie, în 2014, Comisia va lansa împreună cu statele membre o evaluare a costului cumulat al legislației UE care afectează lanțurile valorice din industria bazată pe sectorul forestier. Întrucât acest demers este de o importanță capitală pentru întregul sector forestier, toate părțile interesate din lanțul valoric forestier ar trebui implicate în evaluare, pentru a asigura o imagine cuprinzătoare și completă a sectorului și o abordare coerentă.

5.4 Pădurile adăpostesc o mare biodiversitate și, pe lângă lemn și diverse alte produse forestiere ca materie primă (de exemplu, plută), ele asigură o varietate de servicii de ecosistem de care depind comunitățile rurale și urbane. Modificările aduse, de exemplu, de către schimbările climatice, răspândirea speciilor alogene invazive, insuficiența apei, incendiile, furtunile și dăunătorii sporesc presiunea asupra pădurilor și riscul unor dezastre naturale. Pentru a fi adecvate, eforturile de protecție ar trebui să se concentreze asupra rezistenței și a multifuncționalității pădurilor.

5.5 Strategia își stabilește obiectivul de a asigura și a realiza un echilibru între gestionarea durabilă și diversele funcții ale pădurilor până în 2020. În acest context, UE ar trebui să facă mai multe pentru a evalua serviciile de ecosistem și a crea o piață pentru ele. Pentru ca o astfel de piață să poată funcționa mai bine, sunt necesare mecanisme compensatorii coordonate ale statelor membre, prin care să se corecteze disfuncționalitățile pieței existente în prezent, inclusiv prin despăgubirea adecvată a proprietarilor de terenuri pentru restricțiile necesare pentru protejarea serviciilor de ecosystem.

5.6 Pe lângă lemn de construcții și energie, există diverse alte produse furnizate de păduri, cărora li se acordă o atenție redusă în strategie. În special în zona mediteraneeană este foarte importantă, de exemplu, producția de plută, care are diverse avantaje: acesta este un produs natural din surse regenerabile, bazat pe un proces nepoluant care nu necesită recoltarea în întregime a copacilor. Industria plutei își dovedește importanța contribuind în mod semnificativ la crearea de locuri de muncă, în timp ce menține stabilitatea ecologică a ecosistemului mediteraneean fragil și periclitat.

5.7 Elaborarea și punerea în practică a planurilor de gestionare a pădurilor se bazează pe principiul durabilității și pe bunele practici. Strategia conține o propunere de a lua în seamă considerente de biodiversitate, precum obiectivele de conservare Natura 2000, în planurile de gestionare a pădurilor. Corelarea planurilor de gestionare a pădurilor, care slujesc drept instrumente operaționale de planificare pentru proprietarii de păduri, cu planurile de gestionare Natura 2000, care reprezintă instrumente de planificare publică la nivel de autoritate locală, ar amesteca diferitele niveluri de planificare și responsabilități. În plus, aceasta ar spori semnificativ birocrația și costurile asociate ale elaborării unui plan de gestionare a pădurilor.

5.8 Frecvența sporită a fenomenelor meteorologice extreme, ca simptom al schimbărilor climatice, necesită, de asemenea, o abordare activă a pădurilor Europei. Comisia urmărește menținerea și sporirea rezistenței și a adaptabilității pădurilor europene. Materialul reproductiv forestier al speciilor de arbori și hibridii artificiali care sunt importanți pentru silvicultură nu ar trebui, prin urmare, să fie numai adaptați genetic condițiilor de mediu și să fie de calitate înaltă, ci și să aducă o contribuție durabilă la conservarea biodiversității.

5.9 În strategie, Comisia face apel la stabilirea unui cadru de acțiune pentru prevenirea, minimizarea și atenuarea impactului negativ al speciilor alogene invazive asupra biodiversității și a serviciilor ecosistemice. O astfel de acțiune ar trebui să abordeze și daunele sociale și economice. Cu toate acestea, ar trebui folosită o abordare holistică și bazată pe știință în momentul stabilirii priorității speciilor alogene invazive pe baza unor criterii de includere extrem de stricte. Materialul reproductiv forestier alogen care nu se răspândește în mod invaziv și nu are un impact negativ asupra noului amplasament nu ar trebui, prin urmare, inclus, dat fiind că – mai ales din perspectiva schimbărilor climatice — ar putea aduce o contribuție pozitivă ofertei actuale și viitoare de materii prime și altor servicii de ecosistem.

5.10 În cadrul strategiei, Comisia ar trebui să elaboreze, cu ajutorul statelor membre și al părților interesate, o listă de criterii de gestionare durabilă a pădurilor care să poată fi aplicate indiferent de utilizarea finală a lemnului. La formularea criteriilor, gestionarea durabilă a pădurilor trebuie văzută de manieră globală, independent de utilizarea finală a lemnului. Aceste criterii ar trebui să se bazeze pe cerințele, indicatorii și principiile existente în materie de gestionare durabilă a pădurilor, precum cele incluse în FOREST EUROPE, cadrul în care durabilitatea este privită din perspectivă națională și regională. Criteriile ar trebui să țină totodată seama de caracteristicile particulare ale statelor membre și de legislația națională existentă cu privire la păduri.

5.11 Strategia propune ca grupurile de interese relevante să fie implicate și în continuare în elaborarea și implementarea strategiei pentru păduri. Organisme verificate, precum Comitetul consultativ pentru păduri și lemnul de plută și Comitetul consultativ privind industria forestieră, ar trebui, de asemenea, incluse în platforma pentru cooperarea viitoare dintre părțile interesate și Comisie. În ceea ce privește punerea în aplicare, chestiunile legate de domeniul forestier și progresul implementării strategiei pentru păduri ar trebui să constituie teme abordate sistematic de aceste grupuri. În caz de nevoie, se poate avea în vedere și crearea de grupuri ad-hoc care să includă reprezentanți ai CESE și ai CoR.

Bruxelles, 10 iulie 2014.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Henri MALOSSE
